

So gekk ekki longur hjá York

Mikukvöldið varð umdysturinn í fimta umfari, áttandapartsfinaluni, millum Liverpool og triðjateildarliðið York spældur.

Og nú gekk ekki longur hjá York. Teir vunu í fyrra umfarinum á Arsenal og greiddu síðani á heimavelli jafnleik móti Liverpool. Men nú vist Liverpool-leikararnir meira um York og mikukvöldið átti Liverpool allan dystinn. Teir vunu við sýj málum móti öngum aftaná at hava verið á odda við tveimur í hálfleiki. Mál-skjuttar voru John Wark 3, Ronnie Whelan 2 og Phil Neal og Paul Walsh hvör sitt.

Stór svimjistevna

Um vikuskiftið var stór svimjistevna í Havn. Tá hittu umleið 200 sviljarar úr öllum Föroyum til stevnu, har eingin kapping var.

Orsökina til at Svímjissambandið skipaði fyrri hesi stevnu var, at teir mettu, at tey iðkandi í veruleikanum kendu ov lítið til hvønn annan.

— Svímjarar koma til kappingar, svimja og fara so beinleiðis heimaftur, sigur Svímjissambandið.

Tað var fyrri at bota um hetta, at SSF skipaði fyrri stevnuni. Átlanin var at luttakararnir skuldu læra hvønn annan betur at kenna og vónaði SSF samstundis, at hetta tiltak kundi geva nýggj hugskot til tey einstøku felögin og mögulega vekja enn størri áhuga fyrri svímjing millum fólk og á tann hátt vera við at økja um tann frammanundan stóra »gróðurin« í feroyskari svímjing.

Luton framvegis vallartrupul-leikar

Luton, enska felagið, hevur framvegis stórar trupulleikar í samband við vøll sín. Um bert hálvtannað ár skal nýggjur vegur bygg-

ast og kemur hann at ganga tvørtur yvir vøllin. Luton hevur í langa tíð leitað eftir einum øki, har tað ber til at byggja nýggjan vøll, men nú er avgjørt, at felagið heldur ikki sleppur til Milton Keynes, sum tað ann-

Úr fót bóltssøguni

Teir báðar dagarnar 10. og 12. juli vórðu borin inn um gátt prentsmiðju Dimmalættingar tvey fjarrit úr Reykjavík.

10. juli verður fjarritað:

»Enn eru vónir! Fyrsti dystur varð spældur mána-kvöldið (8. juli) kl. 9. Ísland (felagið Valur) vann 4, meðan Føroyar fekk 1. Í fyrsta hálfleiki vóru feroyingar við stóran undirluta og taptu 2 mál teir fyrstu 10 minuttirnar, og skjótt aftaná enn 1, tilsamans 3 mál.

Seinni hálfleikur var meira javnur, 1 mál til hvønn. Íslendingar vóru yvirhóvur kvikari og spældu betur saman.

Nielsen».

Manningin til henda dyst var:

Poul Holm TB, Palli Beder VB, Peter Egholm HB, Herluf Hansen AIF, Gr. Gregoriussen HB, Andreas Sondum HB, Nap. Nolsøe AIF, Joen Nolsøe TB, Sniolv Jacobsen KÍ, Jens Nolsøe TB, Carl Nolsøe TB.

12. juli verður fjarritað:

»Í gjár fingi íslendingar (KR) 5 mál, feroyingar 1, men feroyingar spældu óføra væl, serliga í 1. hálfleiki, har úrslitið varð 2-1.

Eftir spælinum átti úrslitið at verð 2-1. Men seinra hálfleik fingi íslendingar 3 mál oð aftaná klumppæl frammanfyrri málið, so málmaðurin ikki kundi taka. Á leikvøllinum var spælið heilt javnt, og hevði eydnan verið við okkum, kundi úrslitið verið iðvinga-samt. Her halda konir menn, at feroyingar kunnu fara heim við heidur og æru.

Í nátt var stór dansiveitsla fyrri feroyingum, í dag eru teir á Tingvøllum».

Manningin í hesum dysti var, burtursæð frá einum manni, tann sama sum til fyrra dystin. Eli Mortensen HB spældi seinna dystin fyrri Herluf Hansen.

Bestu frágreiðing bæði um ferðina og dystirnar fáa vit við at lesa henda stubba, sum stóð í Føroyatíðindi 20. juli:

»Fót bóltssferðin«

»Av fyrstan tíð var ætlanin hjá íslendingum at seta teirra landshold móti feroyingum, tí tað hoyrdist haruppi, at okkara menn skuldu spæla so óføra væl og enn meira, at ein Olympiamáður var ímillum teirra. Men tibetur var ikki so, og feroyingar komu at spæla móti teimum tveimum bestu holdunum í Reykjavík KR og Valur. Hesi feløg høvdu tó loyvi til at kjósa sær menn úr øðrum felögum, um á kom at standa.

Tá feroyingar komu til Íslands, vóru teir væl fagnaðir. Fyrstodumaður íslendinga helt roðu fyrri teimum og beyð teimum vælkomnin til landa, og síðani rópti mannagávan, ið var samankomin á bryggjunni, eitt fjýrfalt hurrá. Feroyingar takkaðu fyrri ta góðu móttøku og róptu »eitt kraftmikið hurrá«.

Komnir á land vórðu teir so bodnir til kaffidrykk á hotel »Skjaldbreið«, har teir báðu, meðan teir dvøldust haruppi. Við kaffiborðið fingi teir so programmið fyrri ferðina. Blaðstjóri »Dimmalættingar« helt her roðu og segði, at feroyingar vónaðu, at íslendingar áður enn langt var umliðið gjørdi eina vitjan til feroyar, og lovaði íslendingar tað. Síðan sungu teir hin feroyska og íslenska tjóðskapssangin, og hildu teir sæl so at gaman aftaná. At enda beyð fyrstodumaðurin teimum at koma út í Tinghúsið, har varð sýnt teimum »málverkasafnið«. Gingi teir hadan á kirkju-

gærðin, har so mangir feroyingar hvíla. Stutt hadani lá leikvøllurin, sum teir hugdu at, og líktust teimum væl á hann.

So kom fyrsti kampur mána-kvöldið, veðrið var av tí besta. Kl. 9 brunnur teir so saman, men skjótt s ein, at íslendingar vóru betri spælalarar — okkara menn heldur seinforir. Dysturin var tó prýðiligur við góðari atsókn og vernd. Spælarnir gjørdust meir og meir ágrýtnir. So endaði 1. hálfleikur við 3-0 til íslendingar. Annar hálfleikur var betri spældur frá báðum síðum og stóð hart á hordum, tí feroyingar tóku sær nú um reiggj og fingi eisini eitt mál. Bakverja okkara var góð, úttari og innari høgri vóru ikki skadaleysir. Men íslendingar fingi aftur eitt mál, og so var 4-1. Tapið minkaði ikki um ágrýtni feroyinga, teir gjørdust alt meira boysnir og bardust dreingjula. So var kampur at enda. Aftaná varð drukkið kaffi og hildu menn sær at gaman.

Annar kampur var ikki so góður og gekk heldur ikki fyrri okkara monnum, hóast íslendingar ikki spældu betri enn ta fyrru ferðina, og úrslitið varð 5-1.

Íslendsk blóð láta væl um feroyingar, teir eru bæði vakrir og evnaligir unglingar og bardust dreingjula á leikvøllinum.

Meðan feroyingar vóru haryviri fingi teir tíð til annað enn bóltleik. Teir eiga tokk fyrri, at teir hugsaðu um teir feroyingar, ið eru sjálættnir undir Íslandi og hvíla har yviri. Soleiðis logdu teir krans á gravirnar hjá teimum, ið fórust við »Annus« og »Acorns«. Nógv fólk var har hjá, bæði íslendingar og harbúgvandi feroyingar.

A »Tingvellir« vóru teir eisini, og sýndu teir har íslendingum feroyskan dans.

Íslendingar eru eitt blítt fólk, og hava teir sýnt feroyingum tað, og allir láta teir feroyingar væl at íslendingum og landi teirra».

Sum uppkoyti til hesa grein er vert at seta henda stubba, tikið úr Tingakrossi frá 19. juli:

»Um hesa feroysku vitjan er nógv skrivað í Reykjavíkarbløðunum. Tey taka til hesar roska dreingir, har ikki færri enn 4 eru eftirkomarar Nólsoyar Pális, hin mikla feroyska undangongumans.

Annars siga blóðini ikki nógv frá sjálvum leikunum. Tey eru oð á einum máli um, at atvoldin til, at munurin bleiv so storur, var, at feroyingar yvirhóvur vóru ov seinforir. Backarnar báðar Peter Egholm og Palle Beder meta tey javnt við teirra egnu. Eisini siga tey, at hin fyrri leikurin var nógv betri leiktur og stuttligari at siggja.

Tey bæði feroysku málarni gjørdi Sniolvur og Napoleon».

Hedlendingavitjan

Onnur stórhendingin í 1929 er hetlendingavitjanin, sum fekk í lag í august mánað. Leiktir verða fimm dystir, men tá ongin teirra er móti feroyskum landsliði, og tá vit frætta, at hetlenska liðið ikki er fullmannað, halda vit onga orsök vera at umrøða vitjanina gjøllari her.

Úrslit:

11. aug. HB-Hetlendskt lið	1-1
12. aug. TB-Hetlendskt lið	5-2
14. aug. VB-Hetlendskt lið	3-1
16. aug. TB-Hetlendskt lið	2-1
18. aug. HB-Hetlendskt lið	2-1

Framhald í næsta blaði...

ars hevði vónað. Luton hevði stórar ætlanir um at bygja eitt »superstadion«. Í Milton Keynes, men kommunen hevur sagt nei til hetta. Stórar møguleikar eru fyrri, at formáðurin í Luton ein av nærmastu døgnum

setir til samráðingar-borð við formanninum hjá Oxford fyrri at finna út av, um felögin í felag kunnu byggja ein nýggjan vøll — spurn-ingurin er bara hvar!!!

heldur
tú
ikki

sosialin